

5.2/ความรัก ความพึงพอใจที่แท้จริง...อยู่ในตัว

เราจะไม่วันไปถึง
จุดแห่งความพอใจ...อันสูงสุดเลย
เพราะไม่มีใครในโลก
ที่จะเอาความพึงพอใจ
อันสูงสุด...มาให้เราได้

ที่ใดมีรัก ที่นั่นมีทุกข์...จริงๆ

แม้จะได้คู่...ที่ดีที่สุดในโลก

เป็นคู่ในอุดมคติ

อยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข

ห่างกันแค่วันเดียว...ก็คิดถึงกันแล้ว

ความทุกข์เกิดขึ้นเพราะ

ความรัก ความห่วงหา อาลัยอาวรณ์

ถ้าหากคนใดคนหนึ่ง...ป่วย

อีกคนนั้นแทบจะ...ขาดใจตาย

อยาก...ตายแทนได้

จึงเป็นทุกข์

ขนาดคนรักกัน ไม่ได้ทะเลาะกัน

รักกันมาก...ก็ยังทุกข์เลย

แค่เห็นอีกฝ่าย...ป่วย

ถ้าเกิดประสบอุบัติเหตุ

เคยพูดได้...แล้วพูดไม่ได้

หรือเคยมองเห็น...แล้วมองไม่เห็น

หรือเคยได้ยิน...แล้วไม่ค่อยจะได้ยิน

เคยรับประทานได้...ตอนหลังรับประทานไม่ค่อยได้

ก็เป็นทุกข์

เพราะ...ที่ใดมีรัก ที่นั่นมีทุกข์

ทุกข์ไปตามลำดับ

เพราะนี่...ไม่ใช่ความรักที่แท้จริง

ความรักที่แท้จริง...อยู่ในตน

รอคอยให้เราค้นพบ

เพราะฉะนั้น...การครองเรือน

จึงไม่ได้ให้ความผาสุกที่แท้จริงกับชีวิต

หรือให้ความพึงพอใจ ที่เราอยากได้

เพราะเราจะไปหาความพึงพอใจนอกตัวนั้น...ไม่มี

ความพึงพอใจมันอยู่ในตัวของเรา

ใคร...ก็ไม่อาจให้ความพึงพอใจแก่เราได้

ไม่ว่าจะเอาทรัพย์สินเงินทอง

เอาเครื่องบิน ตึกรามบ้านช่อง คนสัตว์สิ่งของ

เราจะไม่วันไปถึงจุดแห่งความพอใจ...อันสูงสุดเลย

เพราะไม่มีใครในโลก

ที่จะเอาความพึงพอใจอันสูงสุด...มาให้เราได้

นอกจากเราต้องแสวงหา

ด้วยตัวของเราเอง

เพราะว่า...

ชุมทรัพย์แห่งความพึงพอใจ...อันสูงสุดนั้น

อยู่ใน...ตัวของเรา